

PROJEKTNIEUWS 95-2

Sinds april is weer het een en ander te melden over onze projecten in India, de fondsverwerving en andere activiteiten in Nederland.

Onze projectleider Hans Schiebroek reisde in 5 weken langs alle projecten en doet daarvan verslag. De projecten komen daarna nog eens stuk voor stuk aan de orde in het overzicht projecten. Hierna volgen dan nog andere vermeldingswaardige zaken over de stichting en als afsluiting een beeldrapportage.

Verslag werkbezoek Hans Schiebroek van 19 augustus tot 23 september 1995

Het programma van mijn 8e reis naar India vermeldde 54 punten op 15 verschillende lokaties. Het is allemaal weer goed gelukt gelukkig.

De heenreis was de kortste (22 uur) en goedkoopste (fl.1250,- retour) van alle reizen tot nu toe !

De eerste dagen in het St. Thomas Hospital, mijn basisplaats, ontmoette ik gelukkig nog net Jaqueline van der Tol en Tienke van Duyn. De eerste is bestuurslid van de Thomas Stichting voor Jongeren en assistente van Tienke in de tandartspraktijk voor schoolkinderen.

Zij waren juist klaar met het nazien, behandelen en registreren van de gebitten van onze boarding kinderen uit Avadi en Vepery, waarbij het "grote werk", trekken en vullen, werd gedaan in het Hospital. Hierbij was het handig dat de, uit Nederland verzonden behandelstoel inmiddels was geïnstalleerd.

Later hoorde ik de kinderen en zusters heel enthousiast praten over Tienke en Jaqueline en ben er zeker van dat ze daar geweldig goed werk verricht hebben. Eigenlijk zou ieder jaar een dergelijk team nodig zijn om ook de meisjes in onze overige kindertehuizen te kunnen nazien en waar nodig, te behandelen.

Gedurende de eerste dagen heb ik geprekken gevoerd met onze adviseurs ter plaatse; Fr. J.P. D'Souza en met ingenieur Alex Jacob, onze beton- en funderingsdeskundige. Met hen, en met Philips India, is er een overeenkomst gesloten om voor onze projecten altijd de maximale korting van 29% te verkrijgen.

De eerste projectreis is richting Vandavasi, zo'n 4 uur per auto. Hier zie ik Sr. Clement weer die 2 jaar geleden met Sr. Rexline enige tijd bij ons in Europa te gast was.

Met haar bezoek ik het bejaardenproject in uitvoering, als ontwerp vrijwel gelijk aan dat in Elambalur, maar niet door onze stichting gefinancierd. Het gebouw komt op een prachtige landerij, gelegen aan een riviertje, vele jaren geleden door haar voor weinig geld gekocht. De opbouw van dit opvanghuis voor bejaarden en voor in de steek gelaten zeer jonge kinderen en het beter in cultuur brengen van het omringende land, zag Clement als haar laatste taak. Het heeft niet zo mogen zijn. Vorige week belde Rexline mij dat Clement was overleden, naar ik schat 60 jaar oud.

Vanuit Vandavasi naar Tirumalpadi, het dorp van Kuriakose, en het "koeien-project" van het Rabo Steunfonds.

Goed de mensen daar weer te ontmoeten die daar leven in alle eenvoud, zeg maar armoede, en die zichtbaar blij waren mij daar weer te zien. Hindu's en Christenen in alle harmonie met elkaar en met de omringende prachtige natuur.

Vanuit dit dorp brengt Kuriakose mij, op mijn verzoek, naar het, op een uur rijden gelegen Polur, waar de paters Salezianen met hulp van de pater Schlooz-stichting een technische school hebben gebouwd.

De gebouwen, nog maar 10 jaar oud, blijken ernstig te zijn aangetast door "betonrot", d.w.z. roesten van de wapening met alle gevolgen van dien.

De Nederlandse stichting heeft mij gevraagd een onderzoek in te stellen en, zo mogelijk, aan te geven hoe de gebouwen gespaard kunnen worden.

Vermoedelijke hoofdoorzaak is het gebruik van het, in sommige putten aanwezige, water, dat te veel zouten bevat. Ik neem water- en betonmonsters mee, neem wat foto's en we gaan terug naar Tirumalpadi en, de volgende dag naar Madras.

Nu eerst mijn "dochters" bezoeken in Avadi en Vepery. Voor beide plaatsen heb ik ieder 2 dagen uitgetrokken. Veel te weinig volgens de meisjes en ik moet beloven de volgende keer langer te blijven.

In Vepery wordt ik door de meisjes begroet met het lied "Vader Jacob" keurig in het Nederlands gezongen. Een herinnering aan de aanwezigheid van Jaqueline en Tienke daar.

Met Sr. Venantia ben ik aanwezig bij de inwijding van de fundering van het nieuwe gebouw met vaklokalen, waarmee het laatste vrije stukje terrein wordt volgebouwd. Zowel een hindu-ceremonie door de aannemer, als een Christelijke voor de school.

Zowel in Avadi als in Vepery controleer ik de daar uitgevoerde werken.

Op mijn programma stond vervolgens een 2-daags bezoek aan Pulicat, een vissersdorp op 60 km. ten Noorden van Madras.

In de 17e en 18e eeuw was het toen nog geheten Paliacatta de belangrijkste handelsvestiging van de VOC op de Coromandelkust.

Door ziekte was "Major" Jacob, adviseur van Sr. Rexline, niet in staat mij te vergezellen. Gelukkig stelde Rexline mij de hospital-jeep met chauffeur ter beschikking om mij weg te brengen.

Eerst naar Ennore. Hier heeft de stichting een etage op een bestaand sociaal centrum gebouwd dat o.a. bestemd is voor de huisvesting van enkele nonnen. Het geheel voldoet prima.

Even verderop staat een lagere school van de zusters midden tussen de schamele woningen van de bevolking. Voor de paar honderd kinderen, jongens en meisjes, is geen enkele sanitaire voorziening aanwezig. Er is een onbebouwd terrein aan de overkant van de drukke verkeersweg dat als zodanig dienst doet.

Ik maak me zorgen over de veiligheid van de kinderen. Twee jaar geleden heb ik nabij het sociaal centrum aan dezelfde weg een ongeluk gezien waarbij 2 mannen op slag gedood werden toen ze met hun scooter onder een vrachtauto reden.

Behalve gevaarlijk is het vooral ook voor de wat oudere meisjes, vanaf een jaar of tien, een erg onvrije situatie.

De zusters hebben ter plaatse nog een klein stukje grond waarop een sanitair-gebouwtje met septic-tank gebouwd zou kunnen worden, en een eerste bedrag voor de bouw is ook toegezegd, maar verder zijn er nog geen konkrete plannen uitgewerkt.

In Ennore zie ik op het strand hoe de zee het afgelopen jaar grote stukken hiervan heeft opgeslokt en grote aantallen vissers, welke op het strand hun hutten hadden, heeft verdreven.

Een beangstigende situatie, ook omdat de overheid niet van plan lijkt er veel aan te doen.

Na enkele uren Ennore nu door naar Pulicat dat nog steeds zeer geïsoleerd ligt aan het Pulicat Lake, een groot meer met open verbinding naar zee op de grens van Tamil Nadu en Andhra Pradesh.

De twee redenen van mijn bezoek zijn op de eerste plaats: na te gaan op welke wijze de zeer arme vissersbevolking, en dan vooral de kinderen, in dit geïsoleerde dorp geholpen kunnen worden en op de tweede plaats wat er nog te zien is van de 200-jarige aanwezigheid van de Hollanders hier.

Ik logeer bij de pastoor, een aardige man, die hier al vele jaren de christengemeenschap leidt, een 60% meerderheid van de 4000 mensen tellende bevolking. Hij vertelt mij met welke projecten hij de laatste jaren bezig is.

Het bouwen van eenvoudige stenen huisjes voor de allerarmste families, het organiseren van de vrouwen om ze zich meer bewust te maken en om ze te bewegen iets te sparen voor het opzetten van kleine huisindustrieën, om zodoende een eigen inkomen te verdienen dat vooral nodig is gedurende de jaargetijden dat er niet gevestigd kan worden.

Ook heeft hij vorig jaar een middelbare school gestart omdat de kinderen na de lagere school vrijwel allemaal in het dorp blijven waar de enige bestaansmogelijkheid voor de jongens is om ook visser te worden, zonder eigen boot, dus zich verhurend aan een bootbezitter voor een hongerloon.

Voor de meisjes is het toekomstbeeld nog somberder.

Omdat de huisjes en hutten niet beschikken over elektriciteit en er geen enkele ruimte is voor de kinderen om te studeren, is er vooral behoefte aan een gemeenschappelijke studieruimte. Ook zou de bevolking erg geholpen zijn wanneer zij konden beschikken over een multi-funktionele ruimte waarin de vrouwen diverse activiteiten kunnen opzetten en welke verder te gebruiken is voor jeugdgroepen.

Een project opzetten alleen voor meisjes lijkt mij hier weinig zinvol.

De bouw van twee ruimten van ieder 6x12 meter met wat sanitaire voorzieningen heeft veel meer zin. Ik zeg de pastoor toe, te zien wat we kunnen voor Pulicat, maar op voorwaarde dat alle bewoners, dus ook de hindu- en moslim gemeenschap, erbij betrokken worden.

Dat Pulicat grote rijkdom gekend heeft zie ik de volgende dag wanneer ik de overblijfselen zie van rijk-geornamenteerde grote woongebouwen in de "stad". Ook de aanwezigheid van drie moskeeën duidt hierop. We lopen verder over de vroegere wallen van het fort Geldria. Alles is zwaar vervallen behalve het kerkhof gelegen naast het fort.

Een nationaal monument nu, waarover een bewaker het toezicht heeft.

"SALICH SIJN SE DIE IN DEN HERE STERVEN SIJ RUSTEN VAN HAREN ARBEIJT" lees ik op de natuurstenen ingangsboog, het jaartal; 1656.

Ongeveer 200 jaar lang verbleven er hollanders in Pulicat. "Holland people" zoals ze daar zeggen. Waarom zouden we niet, 200 jaar na dato, de bevolking van Pulicat laten weten dat de Holland People niet helemaal van de aardbodem zijn verdwenen ????

's Avonds met bus en trein terug naar Madras; een zeer langdurige onderneming.

De volgende middag word ik op de bus naar Perambalur gezet waar ik na 5 uur reizen aankom. 's Morgens met Sr. Prudentia in de schoolbus vol kinderen naar het op 10 km. afstand gelegen Elambalur. Daar is ons bejaardencentrum in aanbouw, althans dat dacht ik, want daar aangekomen blijkt de bouw stil te liggen vanwege ziekte van de aannemer en de opzichter !

Het gebouw rondgaand zie ik dat er op bepaalde punten nogal wat is mis gegaan. Ik hoor nu ook van Prudentia dat het toezicht de laatste tijd niet goed heeft gefunctioneerd. De opzichter zelf kwam niet vanwege koorts en de jongens die hij stuurde om toezicht op de bouw te houden, waren niet competent.

De opzichter blijkt net uit het ziekenhuis ontslagen en we ontbieden hem op de bouw waar ik hem de uitvoeringsfouten resp. de afwijkingen van de tekening laat zien. Hij loopt over van excuses en belooft beterschap. Hij zegt toe zijn neef, een ervaren bouwkundige waar we kennis mee maken, op het werk te stationeren. Wij gaan akkoord met de konditie dat, zodra hij deze man terugtrekt van het werk, zijn opdracht komt te vervallen.

Enkele dagen later is het werk weer hervat en verloopt volgens Prudentia voorspoedig. De dakvloer is inmiddels geheel gestort.

In Perambalur heb ik ook nog gekeken naar de sanitaire voorzieningen voor de 250 boardingkinderen tussen 12 en 18 jaar oud die daar de middelbare school volgen.

Het is allemaal niet veel zaaks. Oud, kapot, onoverzichtelijk en een veel te krappe wasgelegenheid met veel te weinig kranen. Vanwege kapotte vloeren overal is het ook niet goed schoon te houden. Door de sloop van een gebouwtje dat niet echt nodig is, kan veel ruimte gewonnen worden en door aanleg van een afvoerstelsel en drie grote wasbakken met ieder 5 kranen, het maken van nieuwe vloeren en het aanbrengen van het benodigde tegelwerk kan de toestand veel verbeterd worden en de meisjes van de boarding zullen hiervoor bijzonder dankbaar zijn.

Een heel mooi projekt dus waarvoor ik inmiddels de tekening met beschrijving al klaar heb. Alleen het geld vormt nog een probleem !!

Vanuit Perambalur staan nog twee bezoeken op het programma:

Thiruvananthapuram op zo'n 50 km afstand over slechte wegen. Hier zal een bestaand gebouw dat niet wordt gebruikt de functie van keuken, krijgen die bestemd is voor een groep van ongeveer 100 kinderen. Hier zijn de drie zusters nieuw aangesteld en de organisatie van de bouw vlot dan ook totaal niet. De pastoor zegt wel alles te kunnen regelen maar tot nu toe heb ik daar nog niets van gemerkt.

Ik vertel Prudentia die met mij meegekomen is om het voortouw te nemen dat eerst een begroting en werkbeschrijving bij ons binnen moet zijn alvorens de eerste termijn wordt overgemaakt, want het geld is er wel al.

Het tweede "uitje" vanuit Perambalur is wat verder weg, Okkur, op de hoogte van Madurai, 250 km in zuidelijke richting.

Drie jonge Franciscanessen hebben daar de taak een lagere school te beginnen op een vrijwel kaal terrein voor de kinderen van 15 omringende dorpen.

Er is nu slechts een gebouwtje van 6x12 meter, tot 1 meter hoogte in steen gebouwd, daarboven open en als afdekking een dak van bladeren.

Hierin zijn drie klassen "ondergebracht". Geen water, geen sanitaire voorziening (enkele bosjes), geen woonruimte voor de zusters, niets, alleen een groeiend aantal kinderen want ieder jaar komt er een klas bij totdat klas 1 t/m 8 compleet zijn.

De drie heel jonge zusters wonen zolang in een huurhuis en fietsen iedere dag naar hun werk en ze blijven er vrolijk onder; de enige manier om deze situatie vol te kunnen houden.

Waarvoor zouden ze graag onze steun ontvangen?

Aan alles is gebrek: de school vergroten, toiletten voor de kinderen en leerkrachten, watervoorziening, verblijfsruimte voor de zusters, een medische hulppost voor de bevolking, al deze zaken zouden er moeten komen. **Wij** hebben de eerste keus..... Overigens, een brommer zou ook heel welkom zijn. Misschien kunnen we daar mee beginnen !

We gaan terug per bus en die is, als altijd, overvol. In de stromende regen vindt de chauffeur zijn weg door het verkeer.

Onverlichte vrachtwagens, verblindende koplampen, boerenkarren door buffels getrokken, fietsers, stilstaande onverlichte voertuigen met pech midden op de weg, met dit alles wordt krijgt hij te maken en hij moet welhaast over kattenogon beschikken om dit alles op tijd op te merken. Gelukkig gaat alles goed en komen we na 4 uur reizen weer veilig in Perambalur aan.

De volgende morgen word ik naar de bushalte aan de hoofdverkeersweg Madurai-Madras gebracht. Alle snelbussen richting Madras zijn overvol en stoppen niet. Na anderhalf uur afwachten wordt een taxi geregeld. Om de kosten te drukken gaan nog drie passagiers mee.

Een autorit van een uur of zes, onderweg wordt een hapje gegeten in een wegrerestaurant. Ik betaal voor allevier en ben Rs.48,-, f.2,40. kwijt voor het eten en de koffie.

De volgende dag staat mij al weer een reis te wachten: met de Hyderabad express in 7 uur naar Patsalatadiparru (P.T.Parru afgehort).

Hier is ons grootste projekt tot nu toe in aanbouw: het kindertehuis voor 100 meisjes. Ik ben benieuwd hoe ver ze met de bouw zijn gevorderd.

Bij daglicht zie ik de volgende morgen dat de kolommen van de 2e verdieping worden gestort; het valt me alles mee. Het betonwerk wordt uitgevoerd door een ploeg van 5 man, de leeftijd tussen de 15 en 25 jaar. Ik controleer het werk dat al is uitgevoerd en het ziet er prima uit. De ploeg is goed op elkaar ingewerkt, er is discipline en er heerst een goede sfeer.

Tot mijn voldoening zie ik dat ze de, door ons beschikbaar gestelde trilnaald, goed gebruiken. De stalen kolombekistings-elementen, ook eigendom van de stichting, blijken zeer nuttig te zijn. Er wordt strak, maatvast en redelijk snel mee gebouwd. Niemand van de bouwploeg spreekt een woord engels maar al snel heb ik ze duidelijk gemaakt waar ze in het bijzonder op moeten letten. De ploeg blijkt nog nooit met gezette stalen binnendeurkozijnen te hebben gewerkt. Ik leer ze hoe een dergelijk kozijn moet worden ingemetseld en verankerd.

De toezicht houdende bouwkundige Leonard Harper komt naar de bouw en doet zijn verslag. Ik zeg hem blij te zijn dat de bouw zo goed verloopt en vraag hem vooral zo door te gaan. De meisjes vinden het allemaal erg spannend en vaak loopt er een stel met mij mee als ik naar de bouw ga kijken. Soms kunnen ze zich nuttig maken met zand scheppen of vers gestorte kolommen nat spuiten.

De school zit nu werkelijk te springen om de ruimte die de boarding-kinderen nog in beslag nemen. Volgens verwachting zal de bouw in mei/juni klaar zijn en komt de ruimte begin volgend schooljaar ter beschikking.

Na veel te korte tijd, slechts 3 dagen, ga ik met de nachttrein terug naar Madras.

Een prettige verbinding: tot 6 uur 's morgens slapen in de trein en dan weer een hele dag ter beschikking. Bij aankomst staat zoals altijd de chauffeur van Rexline op me te wachten.

Zuster Prudentia komt die dag langs met de offerte voor het electro-werk van het bejaardenprojekt. We nemen dit door en besluiten met de man in zee te gaan.

Twee zusters uit Kamalapuram zijn inmiddels ook gearriveerd. Zij brengen mij de volgende dag per trein naar hun standplaats, waar een groep boarding-meisjes wacht op een goede watervoorziening.

Omdat de groep kinderen niet zo groot is, ongeveer 70, en ze uit zeer arme gezinnen komen, had ik voor ieder een kadootje meegenomen. De gekregen spulletjes van de Hema uit Valkenswaard doen dan goede dienst. Omdat de kinderen bijna niets van zichzelf hebben zijn ze dolblij met het geringste. Wat een verschil met hier !

De meisjes in Kamalapuram hebben een keurig nieuw toiletgebouwtje, geschonken door Missio in Duitsland. Toch gaan ze nog steeds tussen de struiken omdat het water ontbreekt om de toiletten door te spoelen en schoon te maken.

De Thomas Stichting wil hier nu een diepwaterput laten boren (100 m diep) met een watertoren van 9 meter hoog en een wasplaats, ook voor het wassen van de kleding, en voorzien van 10 tapkranen.

20 van de 70 meisjes worden nu gesteund door de Thomas Stichting voor Jongeren, wat een grote steun betekent voor de zusters om de kinderen het hoogstbenodigde te geven, want de steun komt alle meisjes ten goede.

Het ziekenhuisje daar is een mineurverhaal. Aangezien er geen geld is om een dokter te betalen komen er geen patiënten, de 5 kamertjes blijven leeg en komen langzaam tot verval wegens gebrek aan onderhoud. Enkele patiënten per dag komen er (gratis) medicijnen halen. Wat met veel optimisme is begonnen blijkt na 10 jaar een misrekening.

Terug in Madras rest mij een dag om mijn koffers weer te pakken.

's Avonds laat brengt Reline mij met een grote delegatie weer naar het vliegveld.

P.T. Parru, de meisjes voor "hun" gebouw

OVERZICHT PROJECTEN (oktober 1995)

1. **Avadi, kindertehuis**

Het schilderwerk aan de buitengevels is uitgevoerd. Het gebouw ziet er weer piekfijn uit. Binnen is veel schilderwerk binnen handbereik uitgevoerd in olieverf, wel veel duurder dan muurverf, maar veel beter te onderhouden.

Ook de betonvloer buiten bij de keuken is uitgevoerd. Er staan zelfs stenen zitbanken op. Een prima verbetering voor de meisjes. De zuster wil nu graag van het koken op houtvuur over gaan op flessengas, volgens haar zeggen niet duurder en voor de keukenmeisjes veel prettiger. Bovendien blijven de muren van de keuken dan wit. Voor de aanschaf van de installatie, flessen, branders en leidingen zou ongeveer f 1.500,= nodig zijn.

Je kunt zien dat de meisjes onze steun heel erg waarderen, ik ga er altijd weer met plezier naar toe en altijd weer voor te korte tijd.

2. **Vepery, kindertehuis en klaslokalen**

De werkzaamheden op het dak zijn nu afgerond. De gedeeltelijke overkapping van het dak en de verhoogde borstweringen zien er goed uit. De klaslokalen en het kindertehuis functioneren naar behoren. Ik ben blij dat dit project nu eindelijk helemaal klaar is; we zijn in 1991 immers al met de voorbereidingen begonnen!

3. **Ennore, uitbreiding Social Center**

De kastfronten zijn aangebracht. Het project is klaar.

4. **St. Louis Convent Madras, toiletgebouw**

Offerte voor het betegelen van de wanden ontvangen. Bedrag is f 700,=. Ik stel voor dit maar te doen. Bij mijn laatste bezoek zag het er schoon uit (kan toeval zijn).

5. **St. Louis Convent Madras, gebouw voor naai- en typeschool**

Het gebouw is gegund aan de laagste inschrijver voor Rs. 7.82.185. Dit is ongeveer f 39.000,=. Dan komt daar nog bij de stalen ramen, het elektro-werk en het loodgieterswerk met sanitair. Totaal komt dit project op ongeveer f 50.000,= waarvan nu is overgemaakt DM 16.000 van Kinder Mission Duitsland en DM 10.000 door ons.

Er zal een tekort ontstaan van ongeveer f 20.000,=. Hoe dat zal worden opgelost is iets waar ik me nog even niet druk over maak. In ieder geval is nu met de bouw begonnen en Fr. D'Souza gaat bijna dagelijks kontroleren en niets zal aan zijn aandacht ontsnappen, dat is zeker!

6. **Adambakkam Madras, toiletgebouw voor school**

Het gebouwtje is opgeleverd en in gebruik. Het ziet er prima uit en kinderen en onderwijzers (allen vrouwen) zijn er erg blij mee. Er wordt nog een klein bedrag overgemaakt om een muur met deur te maken om te voorkomen dat mensen van de straat af gemakkelijk bij het gebouwtje kunnen komen.

7. **Elambalur, opvangcentrum voor bejaarden**

Bij mijn bezoek van 5 tot 7 september lag de bouw tot mijn teleurstelling al een paar weken stil. Het werk was gevorderd tot aan de dakvloer welke al gedeeltelijk bekist was. Het vlechtwerk op de bekiste gedeelten was aangebracht. Inmiddels is de dakvloer geheel gestort en verloopt de bouw naar wens.

De toezicht houdende ingenieur heb ik nadere instructies gegeven over de uitvoering van het betonwerk, waar ik niet tevreden over was. De verwachting is dat het gebouw in januari klaar zal zijn.

Hopelijk kan dan eind januari; ik ben er dan weer, het gebouw ingezegend en gebruik genomen worden.

8. Patsalatadiparru, kindertehuis

De fondsverwerving is nog gaande, nu gericht op de inrichting van het gebouw. Een bedrag van f 117.000,= is ontvangen en nog f 15.000,= is toegezegd voor dit project. Het is duidelijk dat de steun van onze overheid nog hard nodig is om het project geheel te kunnen realiseren.

Toen ik er was, werden de kolommen van de 2e verdieping gestort. Nu is ook de dakvloer gestort en wordt er druk gemetseld.

De kwaliteit van het werk is goed. De bouw verloopt in een vlot tempo en er is een goede wisselwerking tussen uitvoering en toezicht. Het contact met de projectleider in Nederland is goed, veranderingen worden niet op eigen houtje doorgevoerd, het wordt eerst per fax voorgesteld, en na akkoord pas uitgevoerd. Het gebouw zal vermoedelijk in mei-juni klaar zijn.

9. Tirumalpadi, landbouwproject: melkkoeien en waterputten

Dit project wordt gefinancierd door het Rabo-Steunfonds. De 2e fase, het uitdiepen en renoveren van waterputten zal in de komende droge tijd worden uitgevoerd, dus vanaf maart. Het melkproject loopt naar wens. 2 koeien zijn helaas dood gegaan maar er zijn ook weer een aantal kalveren bijgekomen.

10. Thirvalanthurai, nieuwe keuken en sanitaire aanleg voor kindertehuis

Jammerlijk genoeg is met dit project nog steeds niet begonnen.

Ik ben er wel geweest voor een paar uren maar kon er niet achterkomen wat nu precies de oorzaak is. Waarschijnlijk een combinatie van; een nieuwe zusterbezetting, achteraf-
ligging en slechte infrastructuur ter plaatse; een pastoor die veel zegt maar weinig doet. Hopelijk hoor ik binnenkort dat er iets gaat gebeuren daar want nergens hebben de boarding-kinderen het zo arm als daar voorzover ik weet.

11. Vandavasi, opvangcentrum voor bejaarden

Nu zuster Clement is overleden is het voor mij nog onduidelijk hoe dit project zich gaat ontwikkelen. Onze stichting is er niet financieel bij betrokken.

12. Pulicat, studie- en multifunktionele hal

Zo mogelijk wil de Stichting Thomas Bouwprojecten hier een gebouw zetten bestaande uit 2 ruimten van ongeveer 6x12 meter met enkele toiletten. Een project in de orde van f 20.000,=. Een voorstel moet nog gemaakt en beoordeeld worden door de mensen ter plaatse. U hoort hier nog meer over.

13. Okkur, toiletgebouwtje voor schoolkinderen en watervoorziening

Hoewel er van alles gebouwd moet worden lijkt me dat dit de meest essentiële onderdelen zijn. Geschat voorlopig op eveneens f 20.000,=. Ook hiervoor moeten nog voorstellen gemaakt worden.

14. Kamalapuram, Watervoorziening en wasplaats voor boarding-kinderen

Het project is goed ter plaatse bekeken en besproken. Een voorstel met tekeningen en begroting is gemaakt. Projektkosten volgens begroting f 6.625,=.

15. **Perambalur, wasplaats en renovatie toiletgebouw voor 250 boardingmeisjes**
De grote groep meisjes die ik al 4 jaar ken beschikt niet over behoorlijk te onderhouden toiletten en de wasplaats is veel te klein. Een voorstel is nu gemaakt om hier wat aan te doen. Voor f 3.000,= moet dit plan uitgevoerd kunnen worden.
16. **Ennore**
Hier zou een toiletgebouwtje voor schoolkinderen gebouwd moeten worden ook vanwege de gevaarlijk situatie dat de kinderen de drukke verkeersweg over steken om hun behoefte te doen. Dit projekt dient nog uitgewerkt te worden. Projektkosten tussen 10 en 15.000 gulden.
17. **Vandavasi, isoleren van een hal en deze inrichten als studieruimte**
In de vorige projektnieuws stond een afbeelding van deze ruimte. Het projekt dient ook nog uitgewerkt te worden. Gedacht wordt aan een verlaagd plafond hangend aan de stalen spanten, een goede verlichting en vernieuwing van de deuren en ramen. Verder de inrichting met tafels en stoelen. De geschatte kosten voor dit projekt zijn f 25.000,=.

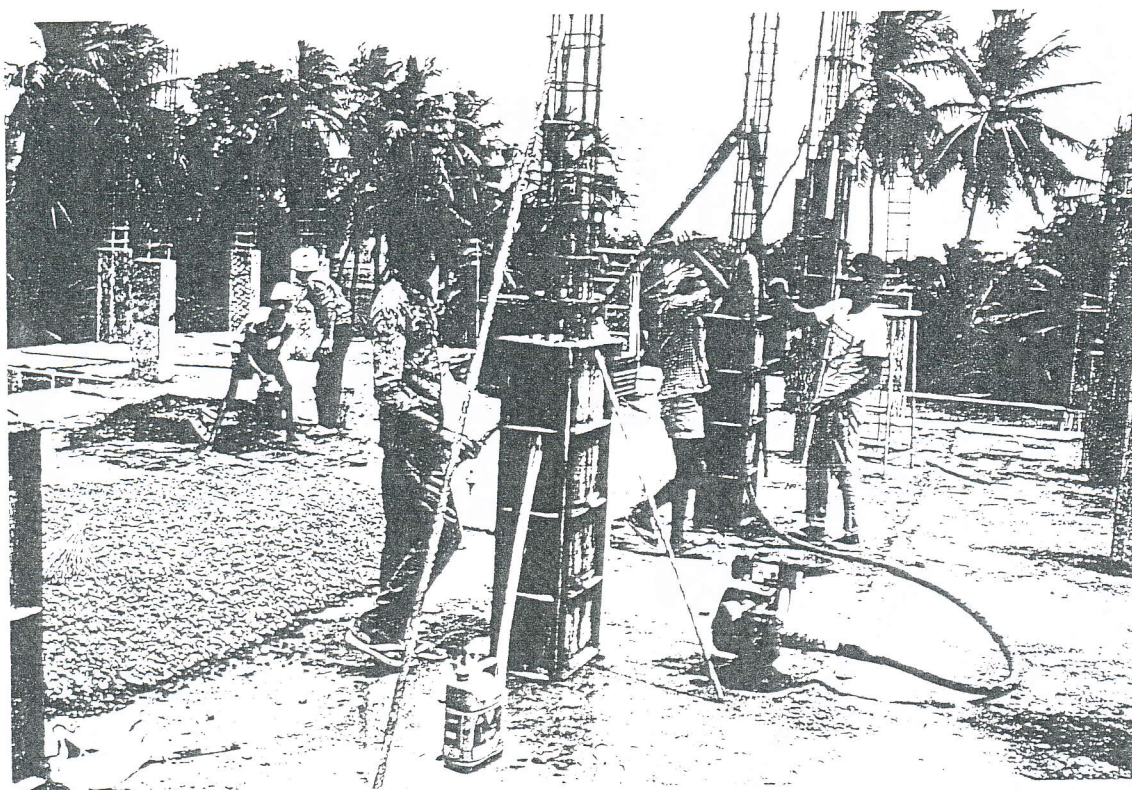
Dit waren dan de projekten waar de stichting zich mee bezig gaat houden. Er zijn er dit keer 5 stuks bij gekomen. Een groot aantal maar het zijn projekten die per stuk niet al te veel geld kosten.

Omdat de financiering van onze grote projekten vrijwel rond is (op de overheidssteun van P.T.Parruna) kunnen wij hopelijk komend jaar de fondsen bij elkaar krijgen voor al deze kleine projekten. Deze projekten zijn misschien minder spektakulair maar voor de betrokken kinderen net zo belangrijk.

Ik zou dan ook ieder die dit projektnieuws leest willen vragen naar vermogen iets te geven aan het projekt dat u het meest aanspreekt. De sumiere gegevens die hier vermeld staan kan ik gaarne op uw verzoek uitdiepen en voorzien van beeldmateriaal.

Wij vertrouwen op uw aller steun! (de bankgegevens staan op het eerste blad, onderaan!)

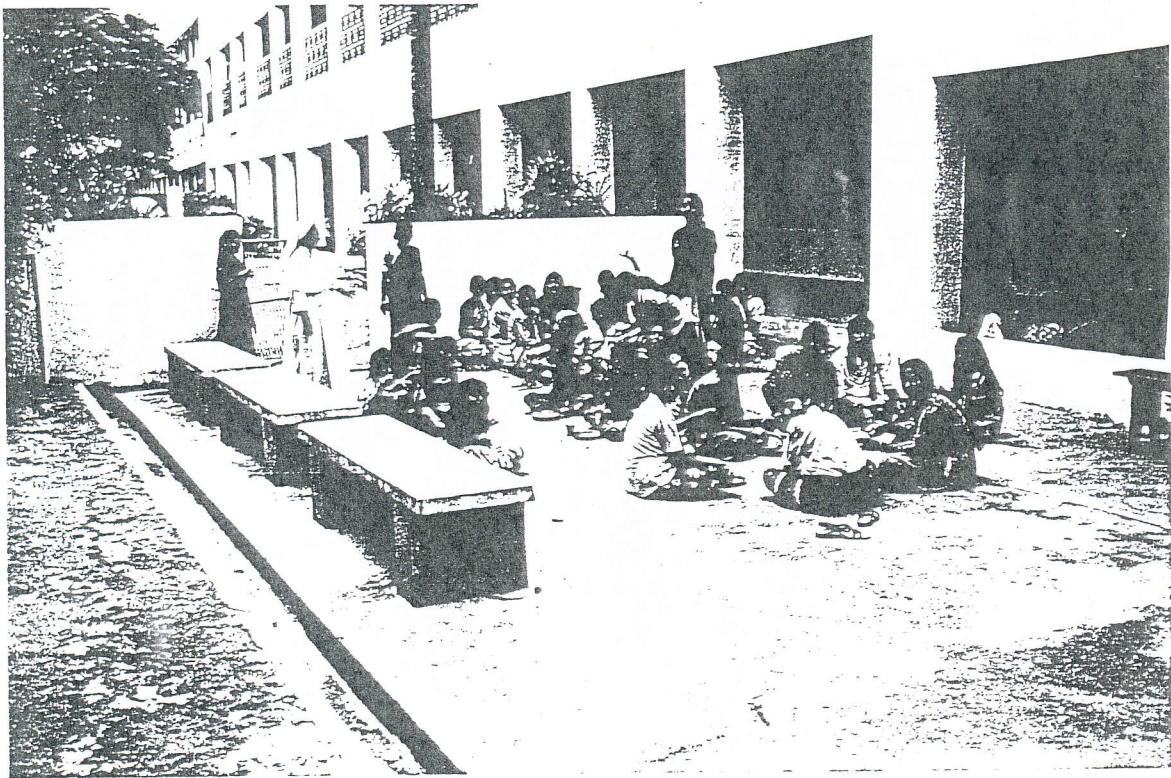
Hans Schiebroek, november 1995.

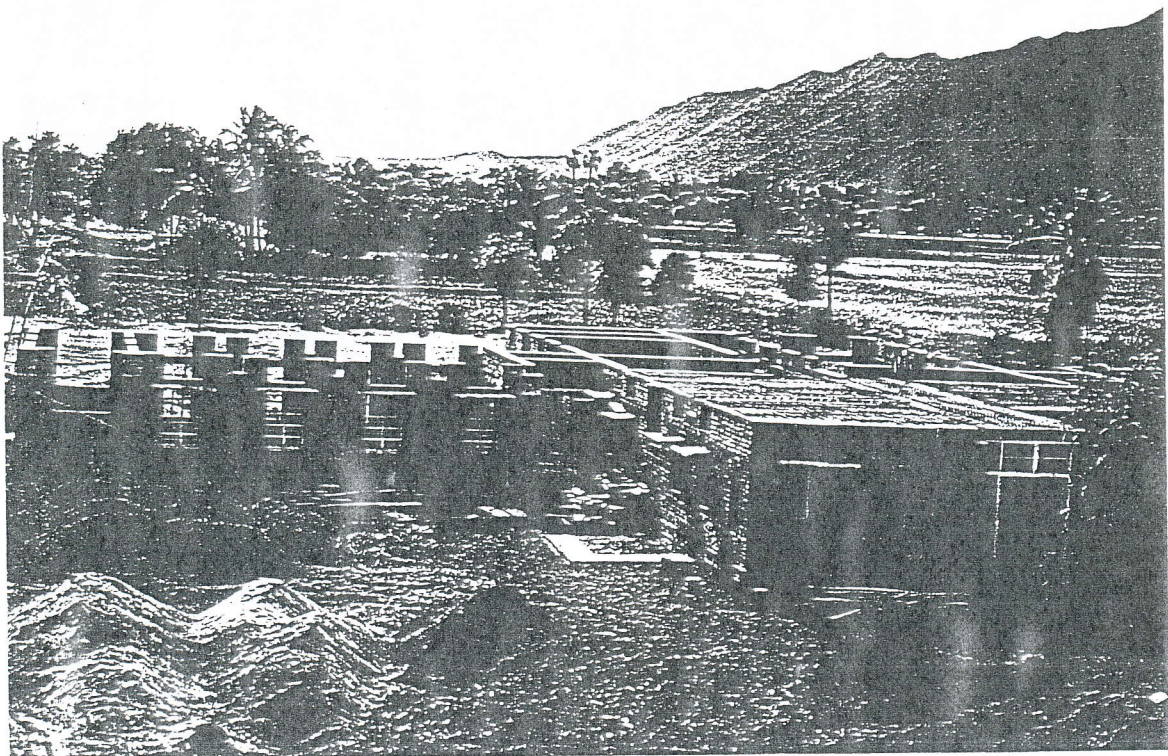
P.T. Parru, storten kolommen 2e verdieping kindertehuis

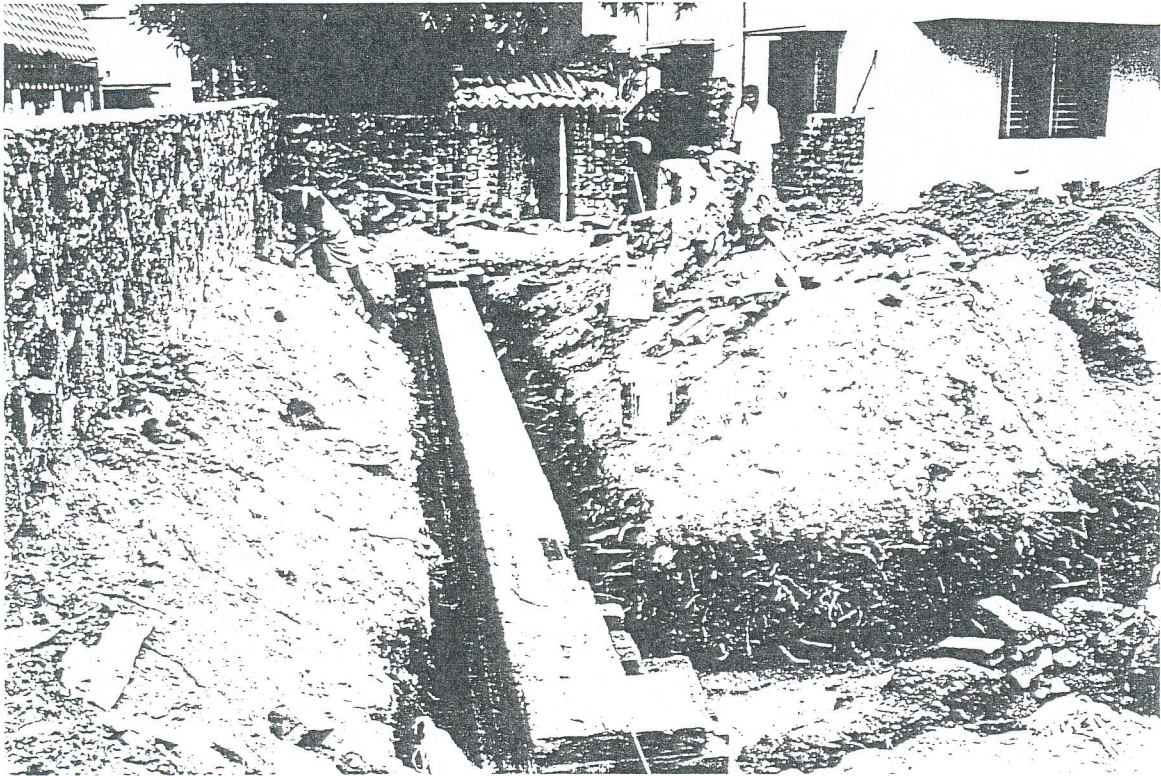
P.T. Parru, begane grond kindertehuis

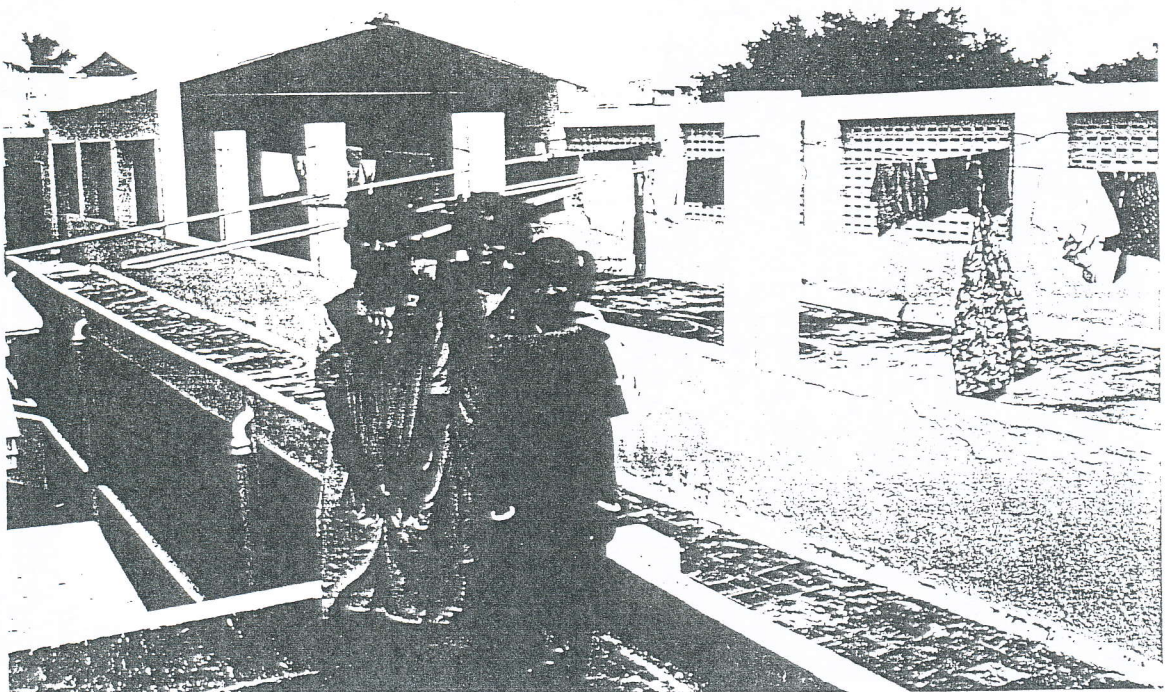
Avadi, het geschilderde kindertehuis met nieuwe betonvloer en banken

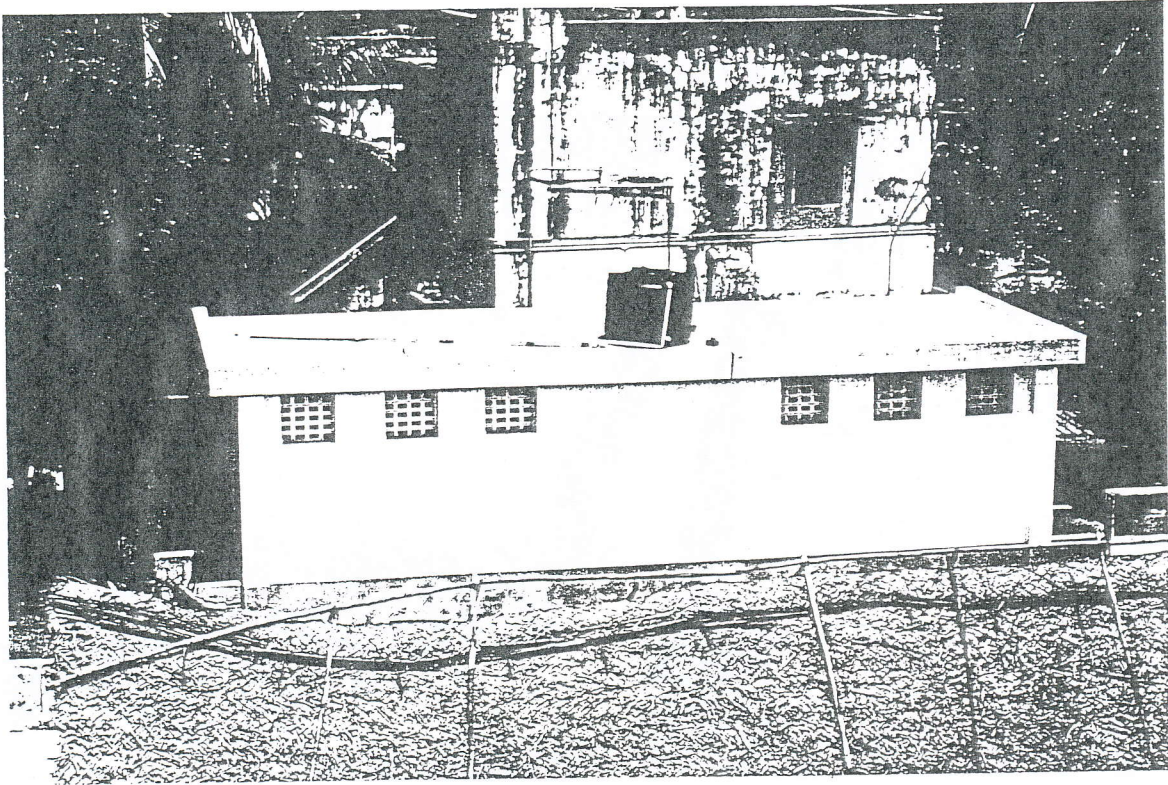
Elambalur, bejaardencentrum in aanbouw

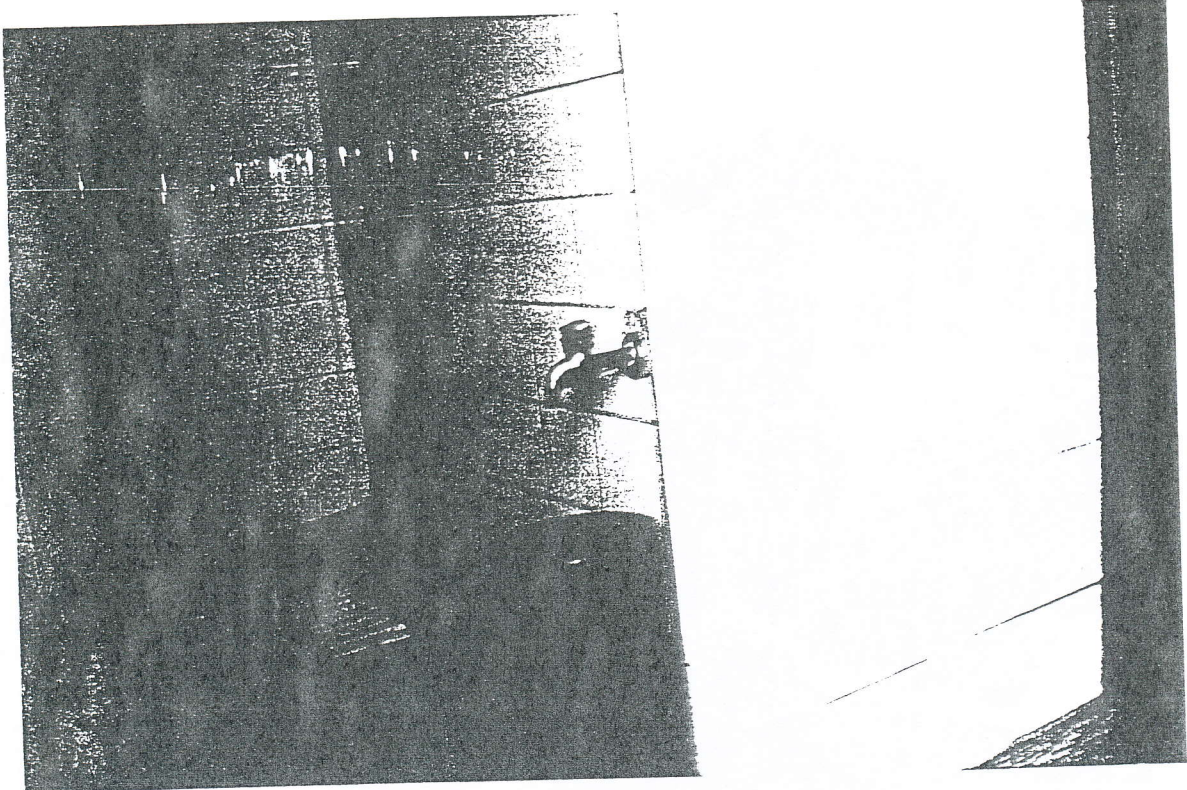
Madras St. Louis Convent, fundatiewerken naai- en typeschool

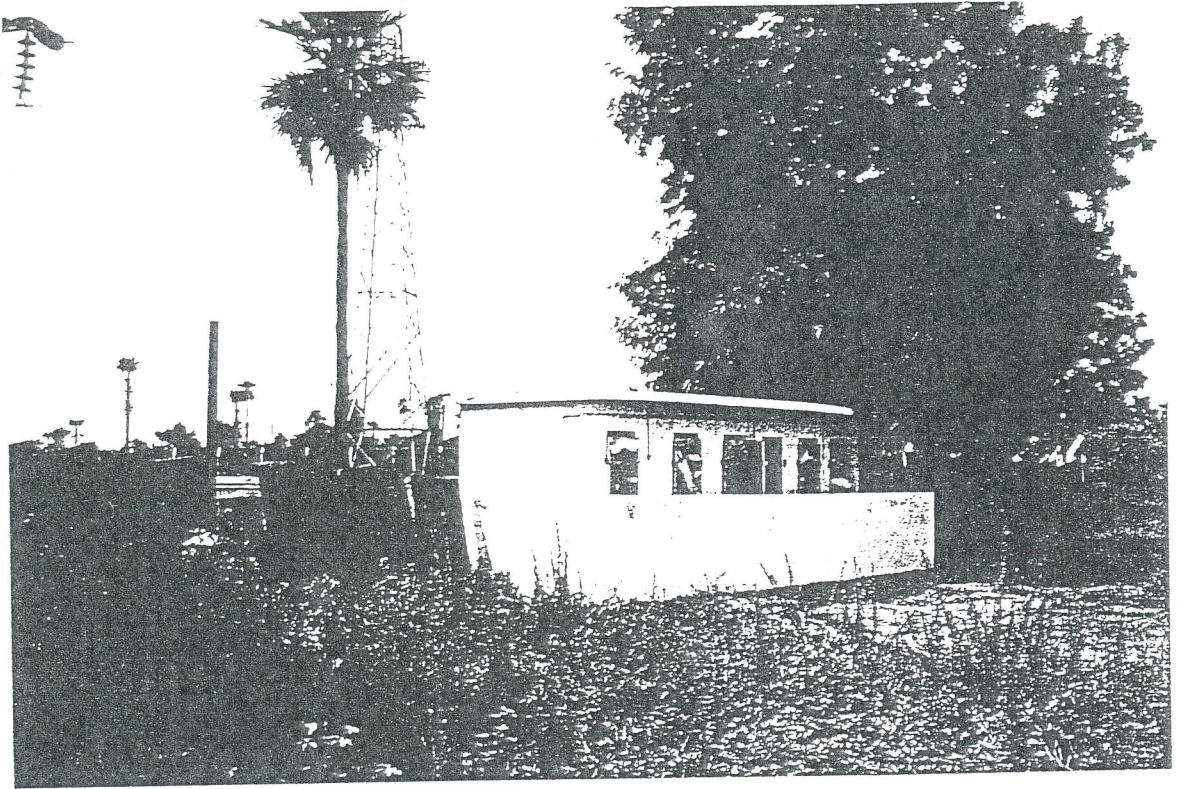
Madras Vepery, laatst uitgevoerde werken op het dak van het kindertehuis

Adambakkam, toiletgebouwtje voor school

Adambakkam, detail

Kamalapuram, door watergebrek niet gebruikt toiletgebouwtje

Kamalapuram, de meisjes met hun verzorgster

T I M E S C H E D U L E .

day	date	stay and destination	part of program
Sa.	19-8	17.00 departure from Amsterdam	
Su.	20-8	13.00 arrival Madras. St. Thomas Hospital	
Mo.	21-8	St. Thomas Hospital	1.2, 1.3 1.4 1.5
Tu.	22-8	St. Th. H. St. Louis Convent	4.1 4.2 4.3 4.4
We.	23-8	St. Th. H. Adambakam	5.1 5.2 5.3
Th.	24-8	St. Th. H. Vandavasi	11.1 11.2
Fr.	25-8	Vandavasi Tirumalpadi	11.3 11.4
Sa.	26-8	Tirumalpadi Polur	13.1
Su.	27-8	Tirumalpadi	12.1 12.2 12.3
Mo.	28-8	Tirumalpadi Avadi	
Tu.	29-8	Avadi	2.1 2.2 2.3
We.	30-8	Avadi Vepery	
Th.	31-8	Vepery	3.1 3.2 3.3 3.4
Fr.	01-9	Vepery Ennore Pulicat (Major Jacob)	10.1
Sa.	02-9	Pulicat	6.2
Su.	03-9	Pulicat St. Thomas Hospital	6.1 6.3
Mo.	04-9	St. Th. H. Perambalur (bus 16.00 p.m.)	
Tu.	05-9	Perambalur Elambalur	7.1 7.2 7.3 7.4
We.	06-9	Perambalur Elambalur	7.5 7.6 7.7 7.8
Th.	07-9	Perambalur Thiruvallanthurai	8.1 8.2 8.3
Fr.	08-9	Thiruvallanthurai Perambalur	8.4
Sa.	09-9	Perambalur Okkur	
Su.	10-9	Okkur	9.1 9.2 9.3
Mo.	11-9	Okkur Perambalur	
Tu.	12-9	Perambalur Elambalur St. Th. H. Madras.	
We.	13-9	St. Th. H. P.T.Parru (train 16.00 p.m.)	
Th.	14-9	P.T.Parru	14.1 14.2
Fr.	15-9	P.T.Parru	14.3 14.4
Sa.	16-9	P.T.Parru	14.5 14.6
Su.	17-9	P.T.Parru Madras St. Th. H. (train 23.00)	
Mo.	18-9	St.Th. H. Kamalapuram (train)	
Tu.	19-9	Kamalapuram	15.1 15.2 15.3
We.	20-9	Kamalapuram Madras St. Th. H. (train)	
Th.	21-9	St. Th. H.	
Fr.	22-9	St. Th. H. departure AI 121; 23.10	
Sa.	23-9	Arrival Amsterdam 12.15	